

Önképzőköri foglalkozás

2019. október 25. péntek, 9.30-11.00

Németh László Városi Könyvtár, Hódmezővásárhely

Gyönyörű késő-ősz, szinte még nyár, minden bizonnyal ez ebben az esztendőben az utolsó ... Ilyen klímában beszélgettünk kedves, mindig népes Csoportunk körében, kapcsolódva még a Zsuzsink által bemutatott Rembrandt-koldusportrék témájához Piroskánk kiváló prezentációjával Jacques Callot koldus-sorozatát vetítve korábbi képi tapasztalatainkra. Annak igyekeztünk nyomára jutni, hogy vajon megkülönböztethető egy érdeklődő, némileg már képzett tekintet által az, hogy a művész valós modell valós fájdalmát, sorsát, szenvedését éli-e át s viszi fel a rajzra, avagy típus-képet készít, mesteri módon használva fel kiváló rajzkészségét, élettapasztalatát, rutinját --, ámde a grafika mögött nincs egyéni sors, egyéni karakter... A kérdés alig-alig tűnt számunkra eldönthetőnek, hiszen két rendkívüli szerzővel próbálkoztunk (miközben még Irénkénk Thronie-ábrázolásait is bevontuk korábbról). Éreztük: minden kimondott szóval, minden megszerzett információval szó által tájékozódunk, s nem a kép által.

Végül Rembrandt mégis győzött. A Zsuzsi által mutatott csodaportréknak (és további grafikáknak) Piroskánk olyan apró, felejthetetlen, utánozhatatlan részleteit nagyította fel, melyek a maguk változatosságában és mélylélektanában a holland mester elkötelezett, részvevő világismerete s az ezt tükrözni képes rajzművészete felé billentette vitánk mérlegét.